

OBITUARIS

Atrevir-se amb Perón

ANA GUZZETTI (1944-2012)

Periodista argentina

Ana Guzzetti va morir el 26 de maig, però la seva defunció no va transcendir fins fa uns dies gràcies a un polèmic programa polític de televisió. Aquesta periodista argentina va morir als 68 anys completament oblidada, malgrat un episodi sonat: es va atrevir a preguntar al president Perón pels crims que cometia la Triple A, infame organització ultradretana i parapolicial.

Aquell any, Guzzetti treballava per a *El Mundo*, diari proper al comunista Partido Revolucionario de los Trabajadores (PRT). La reportera, tot i que podia simpatitzar amb les tesis revolucionà-

tes fet per grups parapolicials d'ultradreta", va afirmar la periodista, i el general va respondre, visiblement enfadat: "Vostè es fa responsable del que diu? Això de parapolicials ho ha de provar". I adreçant-se al seu acompanyant, Perón va afegir: "Prenguin les dades necessàries perquè el Ministeri de Justícia iniciï la causa contra aquesta senyoreta".

Pocs dies després, *El Mundo* va ser clausurat i Guzzetti segrestada i torturada, tot i que al cap d'un mes la van llançar amb vida a una cuneta. Al cap de pocs mesos, la mort de Perón va donar barra lliure a l'espiral de violència i la dictadura del 1976 va consolidar la repressió més salvatge. Guzzetti va marxar de Buenos Aires i es va refugiar a Córdoba fins a la democràcia, quan va entrar a treballar a l'agència oficial Télam, encara que mai no es va tornar a adaptar a la feina de redacció.

La història de Guzzetti va reflotar perquè Orlando Barone, un tertulià del programa ultrakirchnerista de la TV pública, 6,7,8, va esgrimir el cas de la periodista que va gosar incomodar Perón per justificar que la presidenta Cristina Fernández no ofereixi rodes de premsa. Barone va dir que la pregunta de Guzzetti va ser una provocació per desestabilitzar Perón. Una altra tertuliana va recriminar el comentari a Barone i va explicar que a Guzzetti els militars l'havien torturada i feta desaparèixer, tot i que estava equivocada en el segon concepte. Barone es va quedar mut, com molts kirchneristes.

ROBERT MUR

Es va fer famosa per haver-li preguntat al president Perón pels crims que cometia la Triple A

ries, es va autoqualificar a la mateixa roda de premsa com a militant peronista des de feia tretze anys, després que Perón carregués en contra seu per una pregunta que no li va caure gens bé i que portaria conseqüències nefastes a Guzzetti.

"En dues setmanes hi va haver exactament vint-i-cinc unitats bàsiques volades, que no pertanyen precisament (aquelles accions) a la ultraesquerra; hi va haver dotze militants morts, i ahir es va descobrir l'assassinat d'un fotògraf. Evidentment, tot això es-

Ensenyava a llegir bé

JORDI CASTELLANOS (1946-2012)

Catedràtic de Literatura Catalana

ARXIU

Ahir va morir, a Barcelona i als 66 anys, el professor Jordi Castellanos, catedràtic de literatura catalana contemporània de la Universitat Autònoma de Barcelona. Els qui durant molts anys hem estat companys seus a la universitat estem en aquests moments profundament trasbalsats per la notícia.

Molts de nosaltres ens hem format sota el seu mestratge, primer a les aules com a estudiants, i després en el treball col·lectiu en molts projectes relacionats amb els estudis literaris. També hem col·laborat amb ell en nombrosos fronts de batalla, relacionats sempre amb el paper que hauria de tenir la literatura en una societat com la nostra.

La notícia de la mort sempre és colpidora. En aquest cas, el primer que m'ha vingut al cap, en saber-la, és aquell vers d'Espriu: "I em perdo i sóc, sense missatge, sol". És una sensació d'haver quedat orfe de moltes coses i d'haver deixat molts projectes embastats. Al cap d'una estona, però, penses que no, que no ens hem quedat sols i molt menys sense missatge, que no sempre el sentit és a la

manera de Salvador Espriu.

Perquè Jordi Castellanos ens ha deixat un llegat que avui dia ningú no posa en dubte. Ell ha estat -és, de fet- un puntal en els estudis de literatura catalana contemporània, especialment pel que fa al Modernisme i a la història de la novel·la. Les seves monografies sobre Víctor Català, Raimon Casellas, Llorenç Villalonga, Pere Calders, Eugeni d'Ors i tants d'altres,

tat i, sobretot, la metodologia de treball ens deixen un camí obert que estem disposats a continuar. L'hi devem.

Però volia destacar també una altra faceta: la de professor, la persona capaç de seduir els alumnes a l'aula, però també de fer-los veure que això de llegir no és poca cosa i requereix esforç i rigor. Em sembla especialment reveladora, en aquest sentit, la reacció durant aquestes últimes hores de molts alumnes i exalumnes seus a les pàgines de Facebook i Twitter.

Van des d'una nota precisa d'algú que diu "Ostres, ha mort el meu professor Jordi Castellanos. M'agradava" fins al comentari de Marcel Tuyet ("Dels millors professors que vaig tenir a la facultat. Saviesa. Compromís. Talent. Humanitat") o el de Pau Vidal, que no té res de frívol encara que ho sembli ("Jordi Castellanos: records a en Pla, en Puig i Ferrer i companyia. Gràcies per tot el que ens vas ensenyar. I esperans"). Però, de tots ells, em quedo amb el de Valentí Rossell: "Ha mort un home que ensenyava a llegir bé". No és poca cosa, us ho asseguro.

JAUME AULET

Professor de literatura catalana de la UAB

Destaca una altra faceta, la de professor, la persona capaç de seduir els alumnes a l'aula

són totes elles aportacions de primera magnitud.

Els seus principals estudis han acabat sent de referència i tinc la certesa que ho seguiran sent durant molts anys. I això sense oblidar la seva tasca com a coordinador de nombrosos projectes de recerca en els quals molts de nosaltres hem participat sota la seva batuta i guiatge. Les línies de recerca que Jordi Castellanos ha ence-

TANATORI RONDA DE DALT

Al seu costat

Ens adaptem a les seves necessitats, amb una única trucada.

902 230 238

SERVEIS FUNERARIS INTEGRALS
TANATORIS · CREMATORIS · CEMENTIRISBARCELONA · L'HOSPITALET · BAIX LLOBREGAT · PENEDES
GARRAF · EMPORDÀ · BAGES · RIPOLLÈS

Avui fa un any

Serveis Funeraris de Barcelona

grup memora

Abdon Roca Sanchez
Albert Castells i Orenga
Albert Diez Fortuny
Amalia Vega Bravo
Amparo Conejos Cervera
Àngel Garcia Martínez
Candido Lago Caamaño
Concepcion Agustina Núñez Castelo
Cristina Cánovas Cayuela
Dolores Guerra Lobato
Dolors Montiel Garcia
Emilio Mariano Biosca
Enrique Eskenazi
Esther Martínez Gil
Ginesa Egea Guevara
Gloria Soler Sancho
Joan Jofre Pérez
Joaquina Galán Lora
Jordi Olle Goig
Jordi Segura Martínez

Josep Maria Tuneu Llopis
Juan Francisco García Moro
Juana Álvarez Bravo
Julián Bustamante Carceller
Julio Perez Portela
Libia Catalan López
Lluís Vilardell Vilardell
Lluïsa Sans Molina
Maria Barrionuevo Martínez
Maria Manuela Escalante Diaz
Maria Ullán de Las Heras
Miguel Garcia Jiménez
Rosalía Vancell Baraut
Rosario Moreno Domenech
Santiago Vicente Serra
Teresa Forcadell i Edo
Valentín Solana Jiménez
Victorina Abella Rodríguez
Vincenç Cruells Torres

Llistat publicat per cortesia de Serveis Funeraris de Barcelona.

Cementiris de Barcelona
cementiri és ciutat

a prop teu, als cementiris, a Barcelona

comiats personalitzats amb música en directe

crematori de Montjuïc

més informació 934 841 999